

ROZMIERZANIE (10) *sb n*

Teksty nie oznaczają é; o prawdopodobnie jasne (tak w roz-); a jasne.

sg *N* rozmierzani(e) (1). ◊ *G* rozmierzaniã (7); -ã (3), -a (1) *KwiatKsiąż*, -(a) (3). ◊ *L* rozmierzaniu (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. s.v. rozmierzyć; poza tym w objaśnieniu s.v. rozmiar.

1. Dokonywanie pomiaru (pomiarów), mierzenie; dimensio, metatio *Cn* (8) :

rozmierzanie czego (1): Trzebã wiedzieć iãka miarã á wagã w lekarftwiech ma być: á dla łatwego rozmierzãnia wagi lekarftkiej ná poſpolity obyczay obroćimy. *SienLek* 45v.

a. Mierzenie powierzchni gruntu; geometria (7) : Przeto piſzã iż Egipcianie napierwey tę naukę wynaleźli Geometriã/ to ieſt rozmierzãnie. *BielKron* 270.

Wyrażenia: »mistrz rozmierzania« = *geometra Murm, BartBydg; geometer BartBydg* [szyk 2:1] (3): Geometra, eyn kunſtlich aufz meſſer Rozmyerzãnya miſtrz. *Murm* 178; *BartBydg* 64 [2 r.].

»pręt do rozmierzania roli« (1): Acaena, Virga erat longa pedes decem, qua agros dimetiebantur – Pręt do rozmierzaniã rolij. *Calep* 11b.

»rozmierzanie ziemie« (2): *Geometria* Nauka około rozmierzania ziemie. *KwiatKsiąż* I3 *marg*, K3 *marg*.

Szereg: »wymierzanie albo rozmierzanie« (1): *Matematica dicitur scientia* [...] Po polsku. Nauká ktora ſię około wymierzania/ albo rozmierzãniã ziemie [...] obiera. *KwiatKsiąż* K3 *marg*.

2. Poznawanie, wyjaśnianie [czego] (2) :

W połączeniu szeregowym (1): Człowiek [urodzony w koniunkcji *Merkurego*] bywa navczony w gwiazdarskiej navcze/ w muzycze/ w dzalaniu licźby/ w rozmierzaniu rzeczy trudnych. wnavkach miſtrowlkich/ w filozophij/ w kupiecztwie w wykladaniu ięzykow, w rzeczach chytrich. *FalZiol* V 51v.

Wyrażenie: »rozmierzanie ſwiata« (1): Drudzy byli Mędrzy Włofcy/ ktorych przodek Pitãgorãſ/ ten ſie nie obierał iedno w licźbie á rozmierzãniu ſwiãtã y w ſpiewãniu. *BielKron* 121v.

Cf **ROZMIERZAĆ**